

РЕШЕНИЕ

№ 8003

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4074** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК във вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, вр. с чл.285 от ЗИНЗС.

Образувано е по искова молба на Р. И. Д. (С.)– изтърпяващ наказание ЛС в затвора С. срещу ГД“ИН“, с която се претендира обезщетение в размер на 50 000лв., за претърпени от ищеца неимуществени вреди от осъществените върху него системни психически тормози от 2017г. досега и гавра във връзка със заболяванията му. Представя решение на ТЕЛК.

С уточнение на исковата молба от 04.07.23г. ищецът пояснява, че в затвора се е разболял от тежки заболявания – инсулт, инфаркт, диабет, злокачествен рак на костите, загубил е зрение. На 14.12.2022г. след получен инфаркт от 16,30ч. до 21,00ч. не му е осигурен преглед от лекар, след което „Бърза помощ“ го е закарала в УМБАЛ“Св. Е.“ за стент.

Ответникът е подал писмен отговор на 13.06.2023г., с който заявява, че исковата молба е допустима, но е неоснователна по основание и размер. Заявява, че ищецът не е посочил от кое действие /бездействие или акт произтичат твърдяните вреди, поради което не се установява наличие на неизпълнение на вменено от закона задължение, като елемент от фактическия състав на чл.1 от ЗОДОВ. С молба от 17.07.23г. от ответника по делото са постъпили медицинска справка за здравословното състояние на ищеца и документи за извършените му медицински прегледи – 77 листа.

Между същите страни е образувано по-рано ахд № 4074/23г. пред същия състав на

съда по искова молба на Р. И. Д. срещу ГД „ИН“, с която се претендира обезщетение в размер на 50 000лв., за претърпени от ищеца неимуществени вреди от осъществения върху него психически тормоз във връзка със заболяването му и застрашаване на живота му в затвора С., където на 14.12.2022г. след получен инфаркт от 16,30ч. до 21.00ч. не му е осигурен преглед от бърза помощ, след което в 22.00ч. е закаран в УМБАЛ „Св. Е.“ и му е поставен стент. Също на 09.04.2022г. не му била осигурена медицинска помощ - преглед при невролог и КТ изследване и поради това получил мозъчен инсулт и загуба на зрението със 70% увреждане на мозъка.

Съдът е съединил за общо разглеждане двете дела на основание чл. 213 ГПК, тъй като е констатиран, че ищецът са позовава на едни и същи фактически обстоятелства в двете искиви молби, има и еднакви доказателствени искания.

В съдебно заседание ищецът се явява лично, поддържа исковата си молба.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ се представлява от юрисконсулт Д., оспорва исковата молба по основание и размер. Намира, че не са доказани незаконосъобразни действия и бездействия от страна на ГД „ИН“, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор В. също счита, че исковите претенция са неоснователни и недоказана.

Административният съд С. – град, 11 състав, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Лишеният от свобода Р. И. С. е бил пациент многократно във Вътрешно отделение на СБАЛЛС – [населено място], поради множеството си хронични заболявания, обострящи се периодично. Видно от представената по делото Медицинска справка от 04.07.2023г., подписана от медицинска комисия в състав д-р М.Г., д-р Г. Х. и д-р К. П., предходната хоспитализация е извършена на 12.11.2020г., като към датата на издаване на справката също се е намирал в СБАЛЛС. Установени са му следните заболявания: сънна апнея; нестабилна ангина пекторис – едноклонова коронарна болест; захарен диабет тип 2 – на инсулинолечение от четири години. Лишеният от свобода е преживял два исхемични мозъчни инсулта, усложнени с левостранна хемипареза. Установени са данни за стеноза на лява каротидна артерия; страда от хронична обструктивна белодробна болест. По повод на диагностициран фибросарком на дясна подбедрица 2007 и 2014г. са му извършени две операции с проведена химиотерапия и лъчелечение. на 10.09.20г. е хоспитализиран в Клиника по кардиология на „А. Ситиклиник“.

На 29.01.21г. му е извършена консултация в УМБАЛ „Св. Е.“, като е уточнено терапевтичното поведение. Във връзка с оплаквания за затруднен говор и нестабилна походка, съпроводени със световъртеж на 30.05.21г. му е извършена спешна консултация с невролог в УМБАЛ „Царица Й.“ – [населено място] – установен е нов съдово – мозъчен инцидент, уточнено е терапевтично поведение и е препоръчана извършването на КТ на главата. Последната е извършена на 07.06.21г. в МБАЛ „К. К.“ [населено място], като са установени стари мозъчни изменения от предхождащи съдови инциденти. На 25.06.21г. лишеният от свобода е консултиран със специалист –невролог Д-р В..

В 02,15ч. на 10.04.2022г. л.св. С. се е оплакал на дежурен медицински фелдшер М. К. от главоболие, болка и изтръпване на долни крайници и двойно виждане. Измерено му е кръвното налягане, което е било висока 180/100, извършени са му манипулации: половин ампула хлофазолин и половин ампула фурантрил, извикан е екип на Ц..

Поставена е диагноза – Артериална хипертония, изказано е съмнение за тумор на хипофизата, дадени са препоръки за по-нататъшни изследвания в планов порядък. Уточнената съдоразширяваща и антикоагулантна терапия не е спирана. На 16.04.2022г., поради оплаквания в зрителни нарушения в двете очи загуба на зрението на ляво око и разпознаване на силуети на дясно око е изведен по спешност и консултиран с невролог и очен специалист. Проведена му е компютърна аксиална томография на главата, като са констатирани данни за авансирала мозъчно - съдова болест, както и скорошна исхемия в басейна на дясна задна мозъчна артерия. С Амбулаторен лист №081/16.04.22г. д-р Ф. А. – невролог дава заключение, че към момента липсва двигателен дефицит и определя по-нататъшно терапевтично поведение. От контролния преглед с очен специалист Д-р И. от УМБАЛ „Царица Й.“ на 16.04.2022г. е издадено медицинско направление със заключение за консултация с невролог, ендокринолог и кардиолог, без данни за спешно очно състояние.

На 19.04.22г. началникът на затвора С. е поискал разрешение от директора на МИ - МВР С. Р. И. С. от затвора С. да бъде хоспитализиран в неврологично отделение за изследване на състояние след прекаран ИМИ (исхемичен мозъчен инсулт) по предложение на директора на СБАЛС Д-р М. Г.. На 26.04.2022г. пациентът е хоспитализиран в клиника по нервни болести на МИ - на МВР С.. След проведени лабораторни, образни изследвания и клинични наблюдения и консултативни прегледи, с подобрение е изписан на 30.04.22г., като му е издадена епикриза (лист 27 от делото) с множество диагнози: Исхемичен мозъчен инсулт; мултиинфарктна енцефалопатия; лявостранна хемиянопсия; дясностранна телесна хемипарезия.

С постановление от 13.05.2022г. Административният ръководител на Софийска градска прокуратура И. К. е оставила без уважение молбата на л. св. Р. С. за прекъсване изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ по медицински причини – чл.447, ал.3 от НПК. С молбата същият е поискал да се лекува във външно лечебно заведение, поради наличие на множество заболявания. ЛКК на болницата на затвора С. счита, че е удачно прекъсване на изпълнението на наказанието за 10 дни с цел извършване на неврологичен консултативен преглед и хоспитализация в УМБАЛ „Сърце и мозък“ – П. за кардиологично уточняване, но според мотивите на прокурорското постановление, независимо от крайното положително становище на ЛКК при СБАЛС - С. не следва да се прилага чл.447, ал.3 от НПК по отношение на л. св., тъй като същият има възможност да се лекува при условията на чл.135 от ЗИНЗС. Постановлението, с което молбата не е уважена няма данни да е било обжалвано по реда на чл.200 от НПК пред Апелативна прокуратура С..

На 18.07.22г. поради чести пристъпи на сърцебиене и вариации на кръвното артериално налягане е разчетен Холтер Е., регистрирана е екстрасистолна аритмия, коригирана е терапията.

На 14.12.22г. в УМБАЛ Св. Е.“ е извършена контролна коронарография с последващо стентирание и корекция в лечението. На 17.01.2023г. му е извършен консултативен преглед в УМБАЛ „Св. Е.“. На 05.03.23г. след извършен преглед от дежурен екип на Центъра за спешна медицинска помощ – [населено място] по повод дискомфорт в областта на гърдите л. св. С. е медикиран, след което е прекарал нощта спокойно. При ставане е получил ортостатичен колапс, при което е наранил основата на носа си и дорзалната част на лява длан. Закаран е при условията на чл.135 от ЗИНЗС до УМБАЛСМ „Пирогов“ – С.. След хирургична обработка е върнат.

На 19.05.23г. му е извършена КАТ с контраст на корем. Установени са стеатоза на

чернодробния паренхим, аденом на надбъбречната жлеза вляво и малки сегменти инфарктни зони. Установена е малка паренхимна киста на ляв бъбрек. На 13.06.23г. е бил на консултативен преглед при проф. д-р Ц. К.. Обективизирано е кардиологично състояние и е оптимизирана медикаментозна терапия, изказано е мнение за извършване на компютърна коронарна ангиография, извършена е ехокардиография. Към справката са приложени медицински документи за извършени лабораторни, образни и инвазивни изследвания, амбулаторни листи за консултативни прегледи със специалисти в и извън мястото за лишаване от свобода.

В хода на съдебното производство по искане на ищеца съдът е издирил лекаря от Ц., който му е извършил прегледа на 10.04.2022г. – д-р Буен Н. Т.. В съдебно заседание, разпитан като свидетел д-р Т. отначало твърди, че не си спомня ищеца и кога го е преглеждал. За случая на 09.04.2022г., когато е бил извикан от медицинския фелдшер да прегледа С. в затвора принципно заявява, че тъй като работи в Център за спешна медицинска помощ при прегледа се интересува само от нещо, което е станало спешно, което да води до заплаха за живота на човека. Щом го е оценил като неспешно е казал да се извърши изследване в планов порядък, а не в момента да бъде закаран пациента в болница.

Свидетелят А. – адвокат от САК разказва за проведено адвокатско свиждане на 14.12.2022г по време на което на л. св. му е прилошало и го е помолил да се обади на съпругата му М. С.. Той ѝ се обадил, след като напуснал ЦСЗ, тя звъняла на телефон 112 за спешна медицинска помощ, след това не е ходил при С., тъй като жена му казала, че има здравословни проблеми.

По допустимостта на иска:

В чл. 204 от АПК са предвидени предпоставките, при които исковете за обезщетения за вреди причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица са допустими за разглеждане. Искът е допустим, като въпросът, дали са налице незаконосъобразни действия или бездействия е въпрос по съществуването на спора, който трябва да се установи от настоящия съд на основание чл.204, ал.4 от АПК. За неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди или на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

По основателността на иска:

Съгласно специалния текст на чл. 284, ал.1 от ЗИНЗС Държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Същият забранява осъдените и задържаните под стража да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. За нарушение се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

Исковите претенции се явяват неоснователни и недоказани.

От събраните доказателства по делото не се установява нарушение на чл.3 от ЗИНЗС. Лишеният от свобода Р. И. С. не е бил лишен от медицинско обслужване през процесния период и поради това не е бил поставен в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, което да е основание за обезщетяване на претърпени от него неимуществени вреди в претендирания размер от общо 100 000 лева по двете му искиви претенции.

Не се доказва твърденият от него психически тормоз и гавра със заболяванията му, които администрацията на ГД“ИН“ да е осъществявала от 2017г. до датата на завеждане на исковата молба – 28.04.23г., нито бездействие на затворническата администрация на 14.12.2022г., когато му прилошало по време на свиждане с адвокат А., изразяващо се в неосигуряване на преглед от лекар. За случая на 09.04.2022г., за който също претендира, че не е получил медицинска помощ – преглед при невролог и КТ изследване и поради това получил мозъчен инсулт и загуба на зрението със 70% също не се откриват по делото доказателства, напротив представените от ответника изцяло опровергават твърденията на ищеца.

С представената медицинска документация – 77 листа, придружена със медицинска справка, подписана от комисия в състав трима лекари от Специализираната болница за активно лечение на лишени от свобода, ответникът безспорно установява извършените медицински прегледи, консултации и изследвания и назначеното на Р. С. лечение по множество и различни негови хронични заболявания, които датират от преди 2017г. През целия си престой във затвора С. и конкретно при настаняване във В.О. на СБАЛЛС – [населено място] С. е бил консултиран многократно със кардиолози, невролози, онколози, ортопед – травматолози, ендокринолог и уролог, както и със специалист по физиотерапия и рехабилитация с цел оптимизиране на поддържащото лечение и извършване на контролни образни и параклинични изследвания. Заболяванията му са с хроничен характер, като в определени периоди е нормално да се обострят, а с напредване на възрастта и да се влошават, тъй като хроничните заболявания, представляват състояния или заболявания на организма, които протичат за дълъг период от време и прогресират бавно.

За конкретния случай - прилошаването на 09.04.2022г. не отговаря на доказателствата по делото твърдението, че на ищеца не му била осигурена медицинска помощ - преглед при невролог и КТ изследване. В 02,15ч на 10.04.22г. фелдшера на затвора М. К. му е измерила кръвното налягане и са му извършени манипулации с хлофазолин и фурантприл, после е извикан екип на Центъра за Спешна медицинска помощ. Дадени са препоръки за по-нататъшни изследвания в планов порядък.

В следствие на 16.04.2022г. ищецът е изведен за консултация с невролог и очен специалист в МИ - МВР. Неврологът е дал заключение, че липсва двигателен дефицит, а офталмологът, че няма данни за спешно очно състояние. На 26.04.2022г. е хоспитализиран в МИ на МВР, дехоспитализиран на 30.04.2022г. с подобрене.

Декларацията за отказ да бъде конвоиран по чл.135 от ЗИНЗС до [населено място], за която ищецът претендира, че подписът му е неистински е с дата 16.05.2022г. Тя следва датата на Постановление на СГП от 13.05.2022г., с което се отказва прекъсване на изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ за лечение в [населено място]. Следователно декларацията няма отношение към отказа на СГП, който освен това не е бил обжалван от него пред горестоящия прокурор. Становището на ЛКК при СБАЛЛС – С. е било положително, но независимо от това прокурорът е

преценил, че не следва да се прилага чл.447, ал.3 от НПК по отношение на л. св. С.. Извън [населено място] лечение на лишени от свобода се провежда само с прекъсване по реда на чл.447, ал.3 от НПК или след преместване в затвора [населено място] със заповед от началника на ГД „ИН“ по реда на чл.62, ал.1, т.2 от ЗИНЗС. Ето защо, не са налице незаконосъобразни действия или бездействия на служители на ГД“ИН“ или ръководството на затвора С. във връзка с отказа да бъде откаран на преглед в Болницата „Сърце и мозък“ в [населено място].

За инцидента на 14.12.2022г. твърди, че е получил инфаркт и от 16,30ч. до 21.00ч. не му е осигурен преглед от бърза помощ след което в 22.00ч. е закаран в УМБАЛ „Св. Е.“ и му е поставен стент. За времето от 16,30 часа на 09.02.22г. до 21.00 часа няма данни, а само собствената преценка на ищеца, че е получил инфаркт точно тогава. От свидетелските показания на адв. А. фактическата обстановка не се изяснява. Той твърди, че се е обадил на съпругата на ищеца М. С., която била е звъняла на телефон 112, но това обстоятелство не доказва никакви незаконосъобразни действия или бездействия, извършени от служители на ответника, нито такива в нарушение на чл.3 от ЗИНЗС. В о.с.з. на 11.09.2023г. по адм. д. 4307/23 съдът е призовал за разпит М. Н. С. от посочения от ищеца адрес, чрез кмета на [населено място], обл. П., но същата не се е явила в о.с.з. на 20.11.23г., а като съпруга на ищеца има право от отказ да свидетелства на основание чл.166, ал.1, т.2 от ГПК .

Предвид всичко изложено, исковите молби на Р. С. са неоснователни и недоказани и следва да се отхвърлят. Независимо от това, на ответника не следва да бъде присъждано поисканото юрисконсултско възнаграждение. Нормите на чл. 286, ал. 2 и ал. 3 ЗИНЗС са специални по отношение на чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 и чл. 143 АПК и не предвиждат хипотеза за възлагане в тежест на ищеца на юрисконсултско възнаграждение, когато искът му бъде отхвърлен.

Воден от горното и на основание на основание чл. 203 и следващите от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани исковите претенции на Р. И. Д. (С.) – изтърпяващ наказание ЛС в затвора С. срещу ГД“ИН“, първата в размер на 50 000лв., за претърпени неимуществени вреди от осъществените системен психически тормоз от 2017г. досега и гавра във връзка със заболяванията му, изразяващи се в това, че на 14.12.2022г. след получен инфаркт от 16,30ч. до 21,00ч. не му е осигурен преглед от лекар и втората също в размер на 50 000лв., за претърпени неимуществени вреди от осъществения върху него психически тормоз във връзка със заболяването му и застрашаване на живота му в затвора С., където освен на 14.12.2022г. също и на 09.04.2022г. не му била осигурена медицинска помощ - преглед при невролог и КТ изследване и поради това получил мозъчен инсулт и загуба на зрението със 70% увреждане на мозъка.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред тричленен състав на АССГ.

СЪДИЯ: